

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

2. Dies Maii.. Avaro tantum deest quod habet, quantum quod non habet.
Theophilus Alexand. Epist. 3. contra Origen.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

2. DIES MAIL.

Avaro tantum deest quod habet, quantum quod non habet. *Theophilus Alexand. Epist. 3. contra Origen.*

Avaritia. I. **V**itia ne studiosè sequamur, ea ut antè, acerbè persequimur. In illorum alphabeto, Avaritia vitiorum est alpha. Quia porro fluxa fortunæ bona acquirendi, nullus ei est finis, mala sibi parit infinita. In diei hodiernæ tesseram, si digitum intendas, & ad verborum sensum animum attendas, cognosces Avarum habere nihil, etiam cum habuerit omnia. Quod magis paradoxum? bona illi desunt dum adiunt; caret, dum habet; eget, dum possidet. Inter omnia sua bona, nulli est bonus, sibi bonus. Ut jus tibi explorata sit conditio, non multis te obruam, paucis instruam. Primum, cui nihil satis est, nihil quoque non turpe est. Quid turpius? hic pluri ipsi est auri sacra fames, quam cura famæ. Quærens fœlicitatem, fit infœlix; desiderio fortunæ, se reddit infortunatum: sæpè etenim necesse est alienum timeat ferrum, dum congestum possidet aurum; ubi enim multæ divitiæ, ibi multæ, ut tollantur, insidiæ. Dum possidet quæ cupit, ne quidem jam consecutus implet sua vōta cupitis: sensum boni præsentis extinguit absens cupientis: hinc dum semper desiderat, nunquam gaudet: dum perpetuò concupiscit, nunquam conquiescit.

II. Habeat licet multa, imò plurima, ne dicam omnia.

omnia, si desideret, quo caret, adhuc unum, non fœlix, sed miser erit. Quia plus animum punget unum quo caret, quàm oblectabunt omnia quæ habet. Cùm igitur satis sit illi ad decumanam miseriam, cupere, & cupiendi illi nulli sit finis, aut modus, necesse est, miser sit supra omnem modum. In summa igitur copia, gemina est avaro inopia. Eget quas cupit divitiis superfluis, & eget rebus quibus non utitur necessariis. Non modò aliis, sed & sibi detestabilis: nam avarus, nulli magis quàm sibi est avarus, nec in miseris, nullus minus, quàm sui eum miseret, cùm sordidè splendidus vix congestis utitur. Quamvis omnis cupiditas sibi sit adversa, maximè tamen opum vota anxia sunt, quæstus vilis, possessio periculosa, usus imprudens, jactura impatiens. Divitiæ maximum infœlicitatis instrumentum. Quæ tamen propter fœlicitatem, per infœlicitates appetuntur. Hinc omnis avarus cum infœlicitate non tantùm habet commercium, sed contubernium: Miseria illi non tantum est proxima, sed intima.

III. Habendo ardor habendi acquiritur, non extinguitur. Auri custos, possessor argenti, quid habet nisi pervigiles noctes, anxios dies, sollicita tempora, trepida gaudia, inquieta desideria? semper in æstu, nunquam in potu, utpote qui metum semper, ut domesticum secum portat. Itaque dives est magis malis, aut malorum metu, quàm bonorum cœnu. Quid indignius, quàm unum hominem possidere multa, ex quibus possunt vivere multi? Væ illis, quia plagis vapulabit multis. Convertite oculos ad nostrum, quod totis aversaris oculis, sæculum. Illud undè tam ferum & ferreum, nisi ex cupiditate auri?

Tolle

Tolle aurum, nullum stringetur ferrum. Aperi divitum thecas, & apothecas, & claudes Martis januas. Imminue opulentis opes, & nullus per campum debacchabitur miles. Sola ad bellum avaritia canit bellicum. Nam propter pecuniam multi evomunt purpuream, sine purpura animam: multi aut jugulant, aut jugulantur. Hoc vitium facilius ab omnibus arguitur, quam expellitur. Utinam tanto illud prosequeremur odio, quantum meretur! Sed ne ego inolito penso desim, hoc adstruo theorema, quod canit Poëta,

Si studeas nummis, praefers mox infima summis.

3. DIES MAII.

Tres cruces in uno loco erant: in una latro liberandus, in altera latro damnandus, in medio Christus, alterum liberaturus, alterum damnaturus. *S. August. Epist. 48.*

Crucis I.
timor.

CRUX hodie inventa debet nobis esse fax, qua ardeamus eam invenire. Quisquis optat post nubila phœbum, post tenebras lucem; quærat cum Helena crucem. Sed cum (uti monuit tessera) sint ternæ cruces, rejicienda est illa, in qua malus, eligenda altera, in qua bonus latro, sed & præeligenda etiam huic est ea, in qua pendit medius, inter homines, ac Deum mediator. Hic anima medio tutissima pendet: ut libens sic pendeas,